

бродѣтелно на единъ слѣлъ божякъ, кой-то стояше колѣнишкомъ при единъ жгълъ, та просяше. Запряхъ ся малко врѣмя да прѣгльдамъ найдобро-то дѣло, отъ всичкы другы, що-то ся намиратъ подъ небо-то; т. е, младж-тж възрасть въодушевенж отъ добродѣтель. Дѣте-то тури кысійкж-тж въ пазж-си и си слѣдваше пжтя. Приближихъ ся при него, попытахъ го и му рѣкохъ: Милый ми пріятелю! Добро нѣщо струвашъ дѣ-то помагашъ на неджгавы и злощастны; нѣ кажи ми, имашъ ли си лѣснотж да правишъ таквызъ добрины?—Имамъ, отговори, майка ми, отъ много си кѣмъ меня обычъ, ми дава всѣкый день по двѣ-тры парицы, и трѣба да дамъ чясть отъ тѣхъ на сыромасы-тѣ и слѣпы-тѣ. Тѣ сж достойни за съжяляваніе, зацо-то невиджатъ нито слѣнце, нито звѣзды, нито пжкъ могатъ да работжтъ. Малко давамъ, нѣ ако имахъ богатство, щяхъ да имъ давамъ по по-много.—

Азъ ся смаяхъ на добродѣтель-тж на дѣте-то, и извадихъ единъ двостѣлпникъ (2-фр. Диреклія), та му рѣкохъ. Добрый ми пріятелю! Ты си съвършенно Божіе създаніе, стори добринж-тж си да станешъ днесъ раздавачъ на милость-тж ми. А то отговори съ благороднж гордость.—Азъ не тя познавамъ, нѣ ако и да быхъ тя познавалъ, пакъ нещѣхъ да вземж пары-тѣ; зацо-то по-пріятно е Богу самичякъ да си гы раздадешъ по бѣдны-тѣ.—Кѣту чюхъ това тол-